

Familia Somnu locuia pe fundul Bălții Luminose,
într-un loc răcoros, cu ierburii și măr.

Seara, domnu' Somnu citea știrile din Bălți,
Doamna Soamna stingea luminile. Iar fiul lor, Somnic,
se zvârcolea în așternutul lui mălous.

— Nu pot să dorm! scânci Somnic.

— Nici eu, îl îngână domnu' Somnu, cu ochii în
ziar. Pentru că după-amiază am tras un pui de somn.

— Vai, ce tot spui acolo? Vorbești ca un pescar!
Il repezi doamna Soamna.

— Pardon, voiam să zic că am ațipit nițel,
se scuza domnu' Somnu.

— Dacă mâine o să fii obosit, n-o să poți vâna
pești, îl avertiza doamna Soanina pe Somnic.

Degeaba! Somnic era cu mintea tot la libelule
și la frunzele de nufuri și la jocurile lui din
Balta Luminoasă.

